



Dokument s plenarne sjednice

A9-0052/2021

24.3.2021

IZVJEŠĆE

o reviziji Fonda solidarnosti Europske unije
(2020/2087(INI))

Odbor za poljoprivredu i ruralni razvoj

Izvjestitelj: Younous Omarjee

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽENJE	12
MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNE.....	16
INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU	20
POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U NADLEŽNOM ODBORU	21

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o reviziji Fonda solidarnosti Europske unije (2020/2087(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 174. i 175., članak 212. stavak 2. i članak 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 2012/2002 od 11. studenoga 2002. o osnivanju Fonda solidarnosti Europske unije i njezine naknadne izmjene od 15. svibnja 2014. i 20. ožujka 2020.¹,
- uzimajući u obzir sva izvješća koja je objavio Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC), a posebno njegovo izvješće od 31. ožujka 2014. naslovljeno „Klimatske promjene 2014.: Učinci, prilagodba i osjetljivost”,
- uzimajući u obzir Pariški sporazum potpisan 22. travnja 2016.,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. siječnja 2013. o Fondu solidarnosti Europske unije, provedbi i primjeni²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 1. prosinca 2016. naslovljenu „Fond solidarnosti Europske unije: Procjena“³,
- uzimajući u obzir radni dokument službi Komisije od 15. svibnja 2019. naslovljen „Ocjena Fonda solidarnosti Europske unije za razdoblje 2002. – 2017. (SWD (2019)0186),
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2020/461 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. ožujka 2020. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2012/2002 radi pružanja financijske pomoći državama članicama i zemljama koje pregovaraju o pristupanju Uniji ozbiljno pogođenima izvanrednim stanjem velikih razmjera u području javnog zdravlja⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. travnja 2020. o usklađenom djelovanju EU-a za suzbijanje pandemije bolesti COVID-19 i njezinih posljedica⁵,
- uzimajući u obzir stajalište Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 25. ožujka 2020. o Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2012/2002 radi pružanja financijske pomoći državama članicama i zemljama koje pregovaraju o pristupanju Uniji ozbiljno pogođenima izvanrednim stanjem velikih

¹ SL L 311, 14.11.2002., str. 3.

² SL C 440, 30.12.2015., str. 13.

³ SL C 224, 27.6.2018., str. 140.

⁴ SL L 99, 31.3.2020., str. 9.

⁵ Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0054.

- razmjera u području javnog zdravlja (COM(2020)0114),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Europski zeleni plan” (COM(2019)0640),
 - uzimajući u obzir članak 54. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora za proračune,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za regionalni razvoj (A9-0052/2021),
- A. budući da se iz Fonda solidarnosti Europske unije (FSEU), osnovanog Uredbom Vijeća (EZ) br. 2012/2002 nakon velikih poplava koje su pogodile srednju Europu 2002., pruža financijska pomoć državama članicama i zemljama pristupnicama pogođenima prirodnim katastrofama velikih razmjera ili regionalnim prirodnim katastrofama ili javnozdravstvenim krizama; budući da FSEU predstavlja istinsku europsku dodanu vrijednost i materijalizaciju spremnosti da se pokaže solidarnost prema stanovništvu koje živi u regijama EU-a pogođenih takvim katastrofama;
- B. budući da je Europski parlament u svojoj Rezoluciji od 17. travnja 2020. o usklađenom djelovanju EU-a za suzbijanje pandemije bolesti COVID-19 i njezinih posljedica podsjetio da solidarnost među državama članicama nije pitanje izbora već obveza koja proizlazi, između ostalog, iz članaka 2. i 21. Ugovora o Europskoj uniji i koja je stup naših vrijednosti EU-a, kako su utvrđene u članku 3. tog ugovora; budući da u istoj rezoluciji Europski parlament poziva Komisiju da ojača sve komponente upravljanja krizama i mehanizme odgovora na katastrofe;
- C. sa zanimanjem konstatira da je nedavna anketa pokazala da više od dvije trećine građana EU-a smatra da bi Europska unija trebala imati veće ovlasti za suočavanje s neočekivanim krizama kao što je ona izazvana pandemijom bolesti COVID-19, a više od polovice njih smatra da bi EU trebao imati više financijskih sredstava za suočavanje s tim krizama⁶; budući da aktualna zdravstvena kriza ima vrlo bitnu ljudsku dimenziju i da bi EU i njegove države članice trebali u tom kontekstu djelovati u duhu solidarnosti;
- D. budući da je dosad pomoć iz FSEU-a bila povezana sa stotinjak prirodnih katastrofa u 23 državama članicama i jednoj zemlji pristupnici u ukupnom iznosu od oko 6,6 milijardi EUR⁷;
- E. budući da se tijekom 2017. i 2018. dvije trećine svih zahtjeva za sredstva iz FSEU-a odnosilo na poplave, iako je to razdoblje izvješćivanja također bilo obilježeno velikim olujama, šumskim požarima i potresima;
- F. primjećuje korisnost FSEU-a, koja je istaknuta u evaluaciji Komisije, posebno u pogledu smanjenja opterećenja za sve nacionalne, regionalne i lokalne vlasti u pogledu pružanja potpore za oporavak nakon prirodnih katastrofa velikih razmjera ili regionalnih prirodnih katastrofa ili velikih javnozdravstvenih kriza, u skladu s definicijom iz Uredbe

⁶ <https://www.europarl.europa.eu/news/hr/press-room/20201113IPR91602/istrazivanje-gradani-zele-vece-ovlasti-i-proracun-eu-a-za-suzbijanje-pandemije>

⁷ <https://cohesiondata.ec.europa.eu/stories/s/An-overview-of-the-EU-Solidarity-Fund-2002-2019/qpif-qzyn>

Vijeća (EZ) br. 2012/2002 (kako je izmijenjena);

- G. budući da je regulatorni okvir FSEU-a revidiran 2014. izmjenom Uredbe (EU) br. 661/2014, posebno u cilju pojednostavljenja postupaka, skraćivanja roka za odgovor nakon podnošenja zahtjeva, pojašnjenja kriterija prihvatljivosti za zahtjeve za pomoć u slučaju regionalnih katastrofa, produljenja razdoblja provedbe i uvođenja predujmova, kao što je Parlament zatražio u nekoliko navrata; budući da je izmjenom te uredbe iz ožujka 2020. postignut daljnji napredak, posebno u pogledu povećanja razine predujmova i pojednostavljenja procesa dodjele sredstava FSEU-a;
- H. budući da stopa odobravanja zahtjeva za pomoć u slučaju katastrofa velikih razmjera iznosi 100 %, dok se za zahtjeve za pomoć u slučaju regionalnih katastrofa, najčešće kategorije, ta stopa povećala s 31 % na 85 % nakon revizije Uredbe o FSEU-u iz 2014.;
- I. budući da je unatoč reformi te uredbe iz 2014. koja je doprinijela produljenju roka za pripremu i podnošenje zahtjeva za financijski doprinos iz FSEU-a s 10 na 12 tjedana, znatan dio slučajeva i dalje zahtijeva ažuriranje, što dovodi do kašnjenja u pristupu bespovratnim sredstvima; budući da bi Komisija zbog toga trebala pružiti pojednostavljene smjernice o uvjetima za prijavu, čime bi se smanjilo administrativno opterećenje;
- J. budući da bi se vrijeme potrebno za dodjelu svih bespovratnih sredstava moglo dodatno skratiti kako bi se zadovoljila hitna potreba za solidarnošću EU-a;
- K. budući da pomoć iz FSEU-a pokriva samo obnovu prethodnog stanja infrastrukture u području energetike, vodoopskrbe i otpadnih voda, telekomunikacija, prometa, zdravstva i obrazovanja, ali ne i dodatne troškove koji proizlaze iz obnove energetski i resursno učinkovite infrastrukture, u skladu s europskim zelenim planom, koje bi država korisnica trebala financirati iz vlastitih sredstava i drugih fondova EU-a, kao što su Europski fond za regionalni razvoj (EFRR) i Kohezijski fond;
- L. sa zanimanjem primjećuje da, kao što je pokazala kriza uzrokovana pandemijom bolesti COVID-19, postoji potreba za višom razinom sinergija između instrumenata kohezijske politike i FSEU-a; prima na znanje da je FSEU osnovan kako bi se njime kratkoročno i srednjoročno reagiralo na prirodne katastrofe, dok je kohezijska politika (EFRR i Kohezijski fond) usmjerena na dugoročnije planiranje u pogledu planiranja i ulaganja za civilnu zaštitu i infrastrukturu za sprečavanje rizika i upravljanje njima te mjere otposnosti, čime se doprinosi ciljevima europskog zelenog plana;
- M. pozdravlja prijedlog Komisije o proširenju područja primjene FSEU-a kako bi se obuhvatile velike javnozdravstvene krize te kasnije stupanje na snagu Uredbe (EU) 2020/461;
- N. budući da će se prirodne katastrofe vjerojatno intenzivirati i povećati zbog klimatskih promjena; stoga ističe korisnost mehanizma dinamičke raspodjele proračunskih sredstava uspostavljenog 2014., koji je FSEU-u između ostalog omogućio da pruži doprinos u rekordnom iznosu od 1,2 milijarde EUR nakon potresa u Italiji 2016. i 2017.;
- O. budući da bi, kako je utvrđeno u članku 7. Uredbe o FSEU-u, operacije koje se financiraju iz Fonda trebale biti u skladu s odredbama UFEU-a i instrumentima

donesenima na temelju njega, s politikama i mjerama EU-a, posebno u području zaštite okoliša, sprečavanja rizika od prirodnih katastrofa i upravljanja njime, prilagodbe klimatskim promjenama, uključujući, prema potrebi, pristupe utemeljene na ekosustavu;

- P. budući da je u novom višegodišnjem financijskom okviru (VFO) predviđena nova proračunska omotnica nazvana „pričuva za solidarnost i pomoć u nuždi” (SEAR), kojom se objedinjuju FSEU i pričuva za pomoć u nuždi (EAR) i koja je namijenjena, s jedne strane, za odgovor na krizne situacije koje su posljedica katastrofa velikih razmjera u državama članicama ili u državama pristupnicama (FSEU), a s druge strane za posebne hitne potrebe u EU-u ili trećim zemljama, posebno u slučaju humanitarnih kriza (EAR);
- Q. budući da je, kako je navedeno u članku 349. UFEU-a, teška klimatska situacija jedan od trajnih čimbenika koji ozbiljno ometaju razvoj najudaljenijih regija; budući da bi stoga trebalo donijeti posebne mjere kako bi se utvrdili uvjeti za primjenu Ugovorâ, uključujući zajedničke politike;
- R. budući da posebnu pozornost treba posvetiti najudaljenijim regijama, otocima, planinskim regijama, rijetko naseljenim regijama i svim područjima koja su posebno izložena riziku od prirodnih katastrofa;
- S. žali zbog toga što se Uredbom o FSEU-u trenutačno ne omogućuje prekogranično podnošenje zahtjeva za potporu, iako su određena područja koja su posebno osjetljiva na prirodne katastrofe, kao što su planinska područja, koja često nadilaze granice;
1. izražava zabrinutost da bi zbog klimatskih promjena ekstremne vremenske pojave i prirodne katastrofe mogle postati sve učestalije i intenzivnije; smatra da je ulaganje u sprečavanje i ublažavanje klimatskih promjena u skladu s europskim zelenim planom od iznimne važnosti; naglašava da je potrebno da države članice ulože dodatne napore kako bi uložile u mjere ublažavanja posljedica klimatskih promjena, imajući na umu da su mnoge prirodne katastrofe izravna posljedica ljudskih aktivnosti i da poplave, potresi, šumski požari, suše i druge prirodne katastrofe mogu izmaći kontroli, zbog čega je potrebno donijeti odgovarajuće mjere;
 2. napominje da je FSEU jedan od najkonkretnijih izraza solidarnosti EU-a i da svi građani EU-a očekuju da se ona pokaže kada se dogode katastrofe ili ozbiljne javnozdravstvene krize;
 3. sa zabrinutošću ističe da su se posljednjih godina stanovnici EU-a morali suočiti s brojnim katastrofama koje su uništile ljudske živote, imovinu, okoliš i kulturnu baštinu;
 4. skreće pozornost na činjenicu da su prirodne katastrofe velikih razmjera i regionalne prirodne katastrofe postale redovite i da su među novijim primjerima pandemija bolesti COVID-19, koja ozbiljno utječe na živote svih Europljana i europsko gospodarstvo, šumski požari koji se pojavljuju na cijelom kontinentu, uključujući neuobičajena mjesta kao što je Arktik, te niz razornih potresa u Europi, posebno u Italiji tijekom 2016. i 2017., koji su odnijeli stotine života i uzrokovali štetu u iznosu od gotovo 22 milijarde EUR, kao i u Hrvatskoj u ožujku i prosincu 2020.; također podsjeća da su oluje, ekstremne padaline i poplave uzrokovale znatnu štetu u mnogim gradovima i dolinama te da su najudaljenije regije poharali sve razorniji uragani, kao što je uragan Irma 2017.

na otoku Saint-Martin i uragan Lorenzo 2019. na Azorima, koji su bili posebno destruktivni; u tom kontekstu podsjeća da su krhka područja, kao što su otoci i planinska, slabo naseljena i najudaljenija područja, često najviše pogođena posljedicama klimatskih promjena;

5. podsjeća da je ključno da se pomoć i sredstva pogođenim regijama šalju što prije, što jednostavnije i što fleksibilnije te ističe da su za uspostavu sveobuhvatnog paketa za odgovor i otpornost ključne sinergije između FSEU-a i Mehanizma Unije za civilnu zaštitu, komponente EFRR-a za prilagodbu klimatskim promjenama i programa teritorijalne suradnje; poziva Komisiju da nastavi rad na smjernicama za pojednostavljenu primjenu FSEU-a kako bi se olakšalo djelovanje nacionalnih, regionalnih i lokalnih vlasti; ustraje u tome da bi se sinergije između FSEU-a i navedenih instrumenata financiranja EU-a, između ostalog, trebale koristiti fleksibilno i u najvećoj mogućoj mjeri; podsjeća da bi se u izvješću o provedbi svake zemlje korisnice trebale detaljno opisati preventivne mjere, uključujući uporabu strukturnih fondova EU-a, koje su poduzete ili predložene kako bi se ograničila buduća šteta i izbjeglo, u mjeri u kojoj je to moguće, ponavljanje sličnih prirodnih katastrofa;
6. podsjeća da je prema podacima Ureda Ujedinjenih naroda za smanjenje rizika od katastrofa (UNDRR) tijekom posljednjih dvadeset godina (2000. – 2019.) zabilježeno 7 348 prirodnih katastrofa velikih razmjera koje su odnijele 1,23 milijuna života, pogodile 4,2 milijarde ljudi i prouzročile globalne gospodarske gubitke u iznosu od 2,97 bilijuna USD;
7. ističe da su, prema podacima Europske agencije za okoliš (EEA), u razdoblju od 1980. do 2019. ekstremni klimatski uvjeti prouzročili gospodarske gubitke u državama članicama EGP-a u ukupnom iznosu od 446 milijardi EUR;
8. smatra da prirodne katastrofe velikih razmjera i regionalne prirodne katastrofe te velike javnozdravstvene krize imaju dublje gospodarske i socijalne učinke na najmanje razvijena i najosjetljivija područja, kao što su otoci, planinska područja i slabo naseljena područja pa bi u tim područjima u okviru FSEU-a trebalo poduzeti adekvatnije mjere;

Upravljanje katastrofama, procjena štete i pojednostavnjenje postupaka

9. primjećuje različite vrste rizika od katastrofa s kojima se EU suočava i ističe da ozbiljnost nekih prirodnih katastrofa nije uvjetovana isključivo klimatskim promjenama, već u nekim slučajevima na nju utječu čimbenici koje je prouzročio čovjek, uključujući neoprezno prostorno planiranje; smatra da je ključno ulagati u sprečavanje rizika od katastrofa i upravljanje njima u EU-u izgradnjom infrastrukture za prevenciju; u tom pogledu preporučuje da države članice zajedno s Komisijom izrade planove za sprečavanje katastrofa i upravljanje njima, koji će omogućiti preciznu i brzu procjenu štete; ističe da je FSEU zamišljen kao instrument koji je jednostavan za uporabu koji EU može staviti na raspolaganje lokalnim tijelima;
10. poziva Komisiju da u kontekstu buduće reforme FSEU-a nastavi s radom na pojednostavnjenju i ubrzanju postupka podnošenja zahtjeva za države članice, na primjer obraćanjem posebne pozornosti na pojednostavnjenje zahtjeva za aktivaciju FSEU-a u nekoliko regija u kontekstu prekograničnih katastrofa kako bi se osigurao brži odgovor na jačanje prirodnih katastrofa velikih razmjera i regionalnih prirodnih

katastrofa te javnozdravstvenih kriza;

11. smatra da zbog klimatskih promjena i intenziviranja prirodnih katastrofa teritoriji i regije postaju sve osjetljiviji; stoga poziva Komisiju da razmisli o reviziji FSEU-a kako bi se bolje uzele u obzir katastrofe na regionalnoj razini; nadalje, ističe ulogu programa EFRR-a, u sinergiji s programima ruralnog razvoja, u sprečavanju i ublažavanju rizika kao što su tektonski i hidrogeološki rizici; nadalje, potvrđuje da su u okviru revizije provedene 2014. u područje primjene Uredbe o FSEU-u uključene suše, ali napominje da one predstavljaju opetovanu značajku klimatske situacije u EU-u i da je teško procijeniti njihov gospodarski učinak; poziva Komisiju da procijeni konkretne učinke suša i da se na odgovarajući način s njima pozabavi u kontekstu buduće reforme FSEU-a;
12. poziva Komisiju i države članice da ojačaju istraživanja i obrazovanje kako bi se uspostavio sustav za osiguranje bolje pripremljenosti za sprečavanje katastrofa i upravljanje njima te kako bi se utjecaj takvih katastrofa sveo na najmanju moguću mjeru;
13. poziva na bolju koordinaciju i suradnju među istraživačkim i razvojnim institucijama država članica, posebno onih koje se suočavaju sa sličnim rizicima; poziva na uspostavu poboljšanih sustava za rano upozoravanje u državama članicama te stvaranje i jačanje veza među raznim sustavima za rano upozoravanje;
14. predlaže da države članice u svojim nacionalnim planovima za oporavak i otpornost utvrde ulaganja, projekte i alate u cilju sprečavanja i ograničavanja štete od prirodnih i zdravstvenih katastrofa;
15. traži od Komisije da se pobrine za širenje dobrih praksi u vezi sa upravljanjem i primjenu struktura institucijske koordinacije u slučaju katastrofa;
16. podsjeća na poteškoće na koje nailaze zemlje korisnice kad je riječ o utvrđivanju točnog iznosa štete u vrlo kratkom roku i predlaže da Komisija pripremi smjernice u pogledu pojednostavljenih metoda za određivanje iznosa doprinosa iz FSEU-a, među ostalim kako bi se mogućnost pogrešaka i daljnja kašnjenja sveli na najmanju moguću mjeru;
17. ističe činjenicu da korištenje sredstava FSEU-a potiče proces učenja među nacionalnim, regionalnim i lokalnim tijelima, što ih navodi na to da procijene svoje šire politike upravljanja rizikom od katastrofa; naglašava da je potrebno smanjiti birokratsko opterećenje i povećati izgradnju kapaciteta pružanjem tehničke i administrativne potpore zemljama korisnicama kako bi im se pomoglo da razviju strategije upravljanja i dugoročne strategije usmjerene na smanjenje utjecaja prirodnih katastrofa velikih razmjera i regionalnih prirodnih katastrofa te velikih javnozdravstvenih kriza; poziva države članice da unaprijede svoja sredstva komunikacije s lokalnim i regionalnim tijelima tijekom faze evaluacije, pripreme prijave i faze provedbe projekata kako bi se skratilo vrijeme potrebno za administrativne postupke;
18. poziva Komisiju da FSEU, u okviru njegove buduće revizije, što više usmjeri na regije kojima prijeti najveći rizik od prirodnih katastrofa velikih razmjera ili regionalnih prirodnih katastrofa ili velikih javnozdravstvenih kriza, posebno na najudaljenije regije, otoke, planinske regije, regije s visokom seizmičkom ili vulkanskom aktivnosti ili

buduće javnozdravstvene krize;

19. smatra da se moraju uzeti u obzir uragani koji su u prošlosti pogodili prekomorske zemlje i teritorije; smatra da bi se pričuvu za pomoći u nuždi i drugi instrumenti vanjske pomoći trebali u potpunosti iskoristiti za ublažavanje nastale štete; nadalje, uvjeren je da je potrebno dodijeliti odgovarajuća financijska sredstva tim instrumentima vanjske pomoći kako bi se pomoglo prekomorskim zemljama i teritorijima;

Sredstva za financiranje i brza dodjela odobrenih sredstava

20. podsjeća da je Komisija u svojem revidiranom prijedlogu od 27. svibnja 2020. o VFO-u za razdoblje 2021. – 2027. predvidjela maksimalni godišnji proračun za FSEU u iznosu od 1 milijarde EUR (u cijenama iz 2018.), no primjećuje da je, u skladu sa sporazumom o novom VFO-u, FSEU objedinjen s pričuvom za pomoć u nuždi u novu omotnicu „pričuva za solidarnost i pomoć u nuždi” s ukupnim godišnjim proračunskim sredstvima u iznosu od 1,2 milijarde EUR;
21. smatra da bi uspostava pričuve za solidarnost i pomoć u nuždi mogla imati prednost u obliku povećanja fleksibilnosti; no napominje da je u skladu s trenutnim modelom iznos sredstava FSEU-a neizvjestan jer ovisi o iznosima dodijeljenima za pričuvu za pomoć u nuždi; smatra da je nužno pomno pratiti upravljanje pričuvom za solidarnost i pomoć u nuždi kako bi se utvrdilo odgovaraju li iznos i ključ raspodjele sredstava predviđenih tim novim financijskim instrumentom potrebama FSEU-a, s obzirom na proširenje njegova područja primjene te na razmjere i sve veću učestalost kriznih situacija koje su posljedica posebno prirodnih katastrofa velikih razmjera i regionalnih prirodnih katastrofa te velikih javnozdravstvenih kriza;
22. pozdravlja činjenicu da je revizijom FSEU-a iz ožujka 2020. vrijednost predujmova povećana s 10 % na 25 % planiranog financijskog doprinosa, a gornja granica s 30 milijuna EUR na 100 milijuna EUR; u tom kontekstu ističe važnost predujmova za povećanje učinkovitosti programa pomoći, posebno u regijama i lokalnim zajednicama s ograničenim alternativnim izvorima financiranja; traži od Komisije da razmotri dodatne načine za promicanje te mogućnosti i poziva na ulaganje većih operativnih napora kako bi se smanjilo prosječno vrijeme za isplatu predujmova, osiguravajući pritom zaštitu proračuna EU-a;
23. napominje da su većina velikih zgrada smještenih u najudaljenijim regijama (kao što su luke, zračne luke i bolnice) javne zgrade i da su, unatoč tome što su ključne za funkcioniranje tih malih područja, veoma izložene prirodnim katastrofama; stoga smatra da bi financijska potpora iz FSEU-a za najudaljenije regije trebala biti veća od 2,5 % iznosa dobivenog za saniranje prošlih katastrofa kako bi im se omogućilo da se brzo vrate i poboljšaju svoj status quo ante;
24. konstatira da je za isplatu predujmova u prosjeku potrebno pet mjeseci i traži od Komisije da razmotri reaktivnija rješenja;
25. također konstatira da je za isplatu cjelokupnog iznosa bespovratnih sredstava iz FSEU-a korisniku u prosjeku potrebna jedna godina; poziva Komisiju da u kontekstu buduće reforme istraži načine za pojednostavljenje i maksimalnu fleksibilnost u dodjeli

sredstava iz Fonda kako bi se osigurala brzo djelovanje i hitna pomoć za regije i/ili zemlje pogođene katastrofom;

26. uzimajući u obzir prethodno navedeno i proširenje područja primjene Fonda, smatra da bi procjena proračuna EUSF-a mogla biti potrebna u budućnosti te da bi nakon nje, po potrebi, mogla uslijediti odgovarajuća prilagodba financiranja kako bi se osiguralo što je potrebno za istinski instrument solidarnosti EU-a i kako bi se zajamčilo da postoji dovoljno velik proračun za istinsko suočavanje s prirodnim katastrofama velikih razmjera i regionalnim prirodnim katastrofama te velikim javnozdravstvenim krizama, ne samo radi otklanjanja štete nego i radi izgradnje otpornosti na klimatske promjene;
27. naglašava da bi dodjela, upravljanje i provedba bespovratnih sredstava iz FSEU-a trebala biti što je moguće transparentnija te da se ta sredstva trebaju koristiti u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja;

Sprečavanje rizika i kvaliteta obnove

28. traži da se u okviru kriterija za određivanje projekata „prihvatljivih” za financiranje iz Fonda u većoj mjeri uzmu u obzir najnovija načela u području sprečavanja rizika te traži da se u okviru buduće revizije Uredbe o FSEU-a u njezin članak 3. uvede načelo „obnovom izgradimo bolje nego prije“ kako bi se doprinijelo poboljšanju kvalitete infrastrukture tih regija tijekom obnove i kako bi ih se bolje pripremlilo da izbjegniju buduće katastrofe izgradnjom infrastrukture za prevenciju;
29. smatra da bi se instrumenti poput „okvirnih zajmova”, koje provodi Europska investicijska banka, mogle iskoristiti i za financiranje obnove otpornije, sigurnije i ekološki prihvatljivije infrastrukture;
30. poziva Komisiju da ojača i pojednostavi sinergije između FSEU-a i fondova kohezijske politike, kao i sinergije s Mehanizmom Unije za civilnu zaštitu, u cilju učinkovitog i strukturiranog upravljanja rizikom za projekte obnove u kratkoročnom, srednjoročnom i dugoročnom razdoblju, ne samo izgradnjom održive te energetske i resursno učinkovite infrastrukture, već i uvođenjem preventivnih mjera; osim toga, poziva Komisiju da pokaže fleksibilnost u vezi s programiranjem i izmjenama nacionalnih ili regionalnih programa kada je riječ o suočavanju s prirodnim katastrofama velikih razmjera i regionalnim prirodnim katastrofama te velikim javnozdravstvenim krizama; u tom pogledu ponavlja da bi se financijska pomoć iz FSEU-a trebala usmjeriti na veću otpornost i održivost ulaganja u pogođenim područjima;

Zdravstvene krize

31. pozdravlja činjenicu da se, nakon revizije Uredbe o FSEU-u koju je Komisija predložila 13. ožujka 2020., operacije prihvatljive u okviru Fonda sada proširuju na hitne situacije velikih razmjera u području javnog zdravlja i obuhvaćaju ne samo medicinsku pomoć nego i mjere za sprečavanje, praćenje ili kontrolu širenja bolesti;
32. ističe da proširenje područja primjene Fonda u cilju suzbijanja posljedica pandemije bolesti COVID-19 pokazuje da FSEU može biti fleksibilniji, i u pogledu područja primjene i u pogledu prihvatljivosti, te se iz njega može pružiti pomoć ne samo tijekom

prirodnih katastrofa velikih razmjera, nego i brza pomoć tijekom drugih oblika katastrofa velikih razmjera, kao što su pandemije;

33. smatra da to proširenje područja primjene FSEU-a zahtijeva povećanje njegova proračuna;
34. predlaže da Komisija i države članice ojačaju svoju suradnju s relevantnim službama Svjetske zdravstvene organizacije nadležnima za pripravnost na krizne situacije kako bi razvile planove za brzi odgovor na zdravstvene krize;

Vidljivost financijske pomoći iz Fonda

35. ponavlja da je važno da se javnost informira o vidljivim koristima koje proizlaze iz EUSF-a kako bi se dodatno povećalo povjerenje građana u instrumente i programe EU-a; poziva Komisiju i države članice da preciznim i ciljanim komunikacijskim aktivnostima poboljšaju vidljivost pomoći iz Fonda, uz istodobno postavljanje brzine odgovora i pružanja pomoći kao prioriteta, osobito kako bi se istaknula dodana vrijednost EU-a u slučaju prirodnih katastrofa velikih razmjera i regionalnih prirodnih katastrofa te velikih javnozdravstvenih kriza, što je konkretni izraz solidarnosti EU-a i sposobnosti Unije da ostvari istinsku uzajamnu pomoć izdvajanjem znatnih proračunskih sredstava; također traži od Komisije da u okviru buduće revizije Uredbe obveže zemlje korisnice da informiraju svoje građane o financijskoj potpori EU-a za provedene operacije;

o

o o

36. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji i državama članicama.

OBRAZLOŽENJE

Klimatske promjene, golem gubitak biološke raznolikosti uzrokovan šestim valom izumiranja vrsta i veliko onečišćenje okoliša uzrokovano ljudskim djelovanjem narušavaju naš ekosustav u tolikoj mjeri da mnogi znanstvenici doba u kojem živimo nazivaju antropocenom.

Ljudska aktivnost postala je glavna pokretačka snaga promjena na našem planetu. Poremećaji uzrokovani ljudskom aktivnošću imaju višestruke i važne posljedice, među kojima su klimatske promjene, glavni uzrok golemog porasta ekstremnih vremenskih pojava.

Do 2030. povećat će se broj i intenzitet tih katastrofa. Rizik od prirodnih katastrofa postao je sistemski rizik. Europska unija mora se pripremiti za to i mora ojačati svoje mjere koje omogućuju da se spriječi nastanak katastrofa i da se one savladaju kada se dogode.

Zbog brzine klimatskih promjena i njihovih sve većih posljedica moramo stalno preispitivati sve mjere osmišljene za njihovo ublažavanje, uključujući Fond solidarnosti EU-a.

Podrijetlo, područje primjene i svrha Fonda

Fond solidarnosti Europske unije (dalje u tekstu: Fond) uspostavljen je nakon velikih poplava koje su 2002. pogodile središnju Europu. Njegov prvotni cilj bilo je pružanje hitne financijske pomoći državama članicama EU-a i državama pristupnicama pogođenima **prirodnim** katastrofama velikih razmjera, bilo na nacionalnoj bilo na regionalnoj razini, nastalima zbog poplava, oluja, potresa, vulkanskih erupcija, šumskih požara ili suše. Fond tako predstavlja primjer istinske europske solidarnosti koja se očituje u mobilizaciji dodatnih financijskih sredstava namijenjenih za pokrivanje jednog dijela javnih rashoda država pogođenih katastrofama čiji razmjeri opravdavaju intervenciju na europskoj razini.

Dosad su pomoć iz Fonda solidarnosti, u ukupnom iznosu od 6 milijardi EUR, koristile otprilike 24 europske države za oko stotinu prirodnih katastrofa velikih razmjera.

Prirodna katastrofa smatra se „prirodnom katastrofom velikih razmjera” ako se izravna šteta koju je uzrokovala može procijeniti na više od tri milijarde EUR (u cijenama iz 2011.) ili više od 0,6 % bruto nacionalnog dohotka (BND) države korisnice. „Regionalna prirodna katastrofa” je svaka prirodna katastrofa u regiji razine 2 podjele NUTS koja prouzroči izravnu štetu koja premašuje 1,5 % bruto domaćeg proizvoda (BDP) te regije. Kad je riječ o najudaljenijim regijama u smislu članka 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ta granica iznosi 1 % regionalnog BDP-a.

Komisija je u ožujku 2020., kao odgovor na širenje pandemije bolesti COVID-19, predložila proširenje područja primjene Fonda kako bi se obuhvatile i **javnozdravstvene** krize velikih razmjera. U tom je kontekstu Komisija kao kriterij za mobilizaciju Fonda odredila polovinu praga koji se primjenjuje za prirodne katastrofe, tj. 0,3 % BND-a ili 1,5 milijardi EUR – odnosno niži od ta dva iznosa. Taj je prijedlog, koji je Parlament u hitnom postupku podržao 26. ožujka 2020., a zatim i Vijeće 30. ožujka 2020., 31. ožujka 2020. objavljen u Službenom listu.

Naknadne izmjene Uredbe (EZ) br. 2012/2002

U svojoj Rezoluciji od 15. siječnja 2013. o provedbi Fonda solidarnosti EU-a Europski parlament oštro je kritizirao sporost i složenost postupaka pri dodjeli pomoći u slučaju prirodnih katastrofa te nemogućnost da pogođene države dobiju predujmove. Komisija je 25. srpnja 2013. predstavila novi zakonodavni prijedlog koji je uključivao te elemente i doveo do stupanja na snagu uredbe o izmjeni, odnosno Uredbe (EU) br. 661/2014 od 15. svibnja 2014. Novom Uredbom o Fondu solidarnosti EU-u u osnovi su uvedene sljedeće izmjene:

- produljenje razdoblja u kojem se može podnijeti zahtjev za financijski doprinos iz Fonda s 10 na 12 tjedana,
- brži postupak isplate,
- mogućnost isplate predujmova, u iznosu od 10 % planiranog financijskog doprinosa i maksimalno 30 milijuna EUR,
- duže razdoblje (produženo s 12 na 18 mjeseci) u kojem države korisnice mogu koristiti bespovratna sredstva,
- pojašnjenje područja primjene i pravila prihvatljivosti,
- veći naglasak na sprečavanju.

Istodobno je 2014. gornja granica za dodjelu godišnjeg proračuna za Fond solidarnosti EU-a revidirana naniže, s 1 milijarde EUR u tekućim cijenama na 500 milijuna EUR u cijenama iz 2011. Fond je s druge strane dobio veću proračunsku fleksibilnost jer je omogućeno prenošenje neiskorištenih odobrenih sredstava u sljedeću godinu.

Uredbom (EU) 2020/461 od 30. ožujka 2020. nije samo prošireno područje primjene Uredbe iz 2002. kako bi ono obuhvatilo i zdravstvene krize velikih razmjera, već je također istaknuta nedovoljna i neodgovarajuća razina predujmova, koja je njome povećana s 10 % na 25 % procijenjenog doprinosa iz Fonda, s maksimalnim iznosom od 100 milijuna EUR.

Komisija je 27. svibnja 2020. predstavila revidirani prijedlog višegodišnjeg financijskog okvira (VFO) za razdoblje 2021. – 2027. kojim je predviđen povratak na maksimalnu godišnju dodjelu proračunskih sredstava u iznosu od 1 milijarde EUR u cijenama iz 2018.

U okviru sporazuma o VFO-u za razdoblje 2021. – 2027. Fond solidarnosti EU-a spojen je s pričuvom za pomoć u nuždi u novu omotnicu nazvanu „pričuva za solidarnost i pomoć u nuždi”. Tom se omotnicom, u okviru Fonda solidarnosti EU-a, može odgovoriti na krizne situacije koje su posljedica katastrofa velikih razmjera u državama članicama ili državama pristupnicama, ali i na posebne hitne potrebe u Uniji ili u trećim zemljama, posebno u humanitarnim krizama (pričuva za pomoć u nuždi). Pričuva za solidarnost i pomoć u nuždi raspolaže iznosom od 1200 milijuna EUR godišnje (u cijenama iz 2018.).

Stajalište izvjestitelja

Cilj je ovog izvješća precizno procijeniti funkcioniranje Fonda nakon raznih prilagodbi i na temelju iskustva stečenog u njegovoj provedbi tijekom godina. Ono se temelji uglavnom na ocjeni koju su u svibnju 2019. objavile službe Komisije i kojom je obuhvaćeno razdoblje 2002. – 2017. i na posljednjem godišnjem izvješću o radu za razdoblje 2017. – 2018.

Prema mišljenju izvjestitelja, problematičnima se čine sljedeći aspekti, o kojima bi trebalo dobro promisliti:

Procjena štete

Nakon izmjene Uredbe iz 2014., rok za podnošenje zahtjeva za financijski doprinos produljen je za dva tjedna kako bi se podnositeljima zahtjeva omogućilo da sastave dokumentaciju potrebnu za dodjelu pomoći. Tako države ili regije pogođene katastrofom sada imaju rok od dvanaest tjedana u kojem mogu dostaviti ne samo sveobuhvatnu procjenu izravne štete i njezina utjecaja na stanovništvo, gospodarstvo i okoliš, pri čemu se posebno navodi štetu u javnoj sferi, već i procjenu troškova obnove osnovne javne infrastrukture i opreme, kao i kratak opis provedbe zakonodavstva Unije o sprečavanju rizika od prirodnih katastrofa i upravljanju njima.

Iz svega proizlazi da je riječ o vrlo kratkom roku koji državama ili regijama koje su ionako izložene pritisku stvara dodatno opterećenje. Tome se može pridodati i činjenica da pogođene države ili regije u nekim slučajevima nemaju dokumentirane dokaze o vrijednosti određene oštećene infrastrukture, posebno kada je riječ o vrlo staroj infrastrukturi.

S obzirom na to da bi duži rok značio i kašnjenje pri dodjeli potpore, što bi bilo kontraproduktivno, rješenje tog problema treba tražiti drugdje. Jedno od predviđenih rješenja mogli bi biti pouzdani i učinkoviti sustavi procjene štete. U tom bi kontekstu koordinacijsku ulogu mogla preuzeti Komisija. Osim toga, trebalo bi preispitati mogućnost revizije metode izračuna pomoći iz Fonda primjenom jednostavnijih metodologija koje bi omogućile bržu procjenu.

Rok za mobilizaciju sredstava i predujmova

Iako je revizijom Uredbe provedenom 2014. omogućeno skraćivanje razdoblja od podnošenja zahtjeva do isplate pomoći za 12 %, za potpunu isplatu bespovratnih sredstava i dalje je potrebna jedna godina. Osim toga, intervencija Fonda u brojnim slučajevima dolazi u trenutku kada su radovi na obnovi već obavljani, u obliku retroaktivnog financiranja ili naknade troškova. Iz analize Komisije proizlazi da je, s obzirom na to da je mogućnost skraćivanja trajanja administrativnih postupaka koji prethode isplati potpore vrlo ograničena, potrebno drugdje pronaći sredstva za kompenzaciju te relativne sporosti.

Od 20 zahtjeva za financijski doprinos koji su odobreni od 2014., kada je stupila na snagu revidirana Uredba kojom su uvedeni predujmovi, do 2017., 12 zahtjeva uključivalo je isplatu predujma. Stoga se čini da su u većini slučajeva državama odnosno regijama financijska sredstva potrebna puno ranije nego što to Fond omogućuje i da ih nastoje prije dobiti. U tom je pogledu dobrodošla posljednja revizija Uredbe, provedena nakon izbijanja epidemije bolesti COVID-19, kojom je gornja granica predujma povećana s 10 % na 25 % procijenjenog iznosa bespovratnih sredstava. Taj bi se postotak mogao još dodatno povećati. Izvjestitelj se zalaže za to.

Prihvatljive operacije i troškovi obnove

Dodatni problem koji je povezan s prethodno navedenim i jasno proizlazi iz analize Komisije jest financiranje troškova obnove. U ocjeni se zaista navodi da općenito postoji jaz između procijenjene vrijednosti infrastrukture i troškova obnove na temelju kriterija koji su u skladu

sa zahtjevima poštovanja okoliša, otpornosti i modernosti. Tako je u Uredbi iz 2014. jasno navedeno da Fond može doprinijeti financiranju obnove samo u visini procijenjenog troška povratka na prvobitno stanje. Obnova bi trebala biti upravo prilika za poboljšanje pogođene infrastrukture i opreme kako bi se u budućnosti mogle bolje oduprijeti prirodnim katastrofama.

U tom je pogledu u ocjeni istaknuta umjetna priroda procjene troškova obnove koji bi trebali omogućiti hipotetski povratak na prvobitno stanje, tj. na infrastrukturu koja je često zastarjela.

Izvjestitelj stoga predlaže reviziju kriterija za procjenu troškova obnove i jačanje sinergije s fondovima kohezijske politike, s kojima postoji stvarna komplementarnost s obzirom na to da su oni dio dugoročnije perspektive strateškog planiranja i ulaganja u sprečavanje rizika od katastrofa i upravljanje njima.

U tom bi pogledu mogla biti korisna suradnja s EIB-om.

Učinkovitost i dodjela sredstava iz Fonda.

Iz analize Komisije za razdoblje 2002. – 2017. proizlazi da je stopa odobravanja zahtjeva za pomoć u slučaju katastrofa velikih razmjera na nacionalnoj razini 100 %, dok se na regionalnoj razini ta stopa nakon reforme provedene 2014. povećala s 31 % na 85 %.

Osim toga, čini se da je tijekom promatranog razdoblja 98 % dodijeljenih bespovratnih sredstava Komisija iskoristila i potvrdila na kraju razdoblja provedbe kao prihvatljive rashode.

Mehanizmom dinamičke raspodjele proračunskih sredstava uspostavljenim 2014., koji omogućuje prijenos neiskorištenih iznosa u sljedeću godinu, uvedena je prijeko potrebna fleksibilnost, koja je posebno bila potrebna da bi se pomoglo Italiji da se nosi s nizom potresa koji su tu zemlju pogodili u razdoblju od kolovoza 2016. do siječnja 2017. U toj je situaciji Fond mogao iskoristiti iznose prenesene iz 2016. i iznose dodijeljene za 2018. kako bi dosegao jedinstven rekordni iznos od 1,2 milijarde EUR.

Stoga se čini da je Fond dokazao svoju korisnost i svoju učinkovitost. Međutim, kao što je upravo vidljivo iz primjera epidemije bolesti COVID-19 i kao što na to upućuju sve češće i sve ekstremnije manifestacije klimatskih promjena, države članice mogle bi se u nadolazećim godinama suočiti s novim katastrofama velikih razmjera za koje ograničeni kapaciteti Fonda možda neće biti dovoljni.

Iz tog razloga izvjestitelj želi izraziti zabrinutost zbog spajanja Fonda solidarnosti EU-a i pričuve za pomoć u nuždi jer to dovodi do nesigurnosti u pogledu mogućnosti financiranja iz Fonda solidarnosti EU-a, koje su sada povezane s potrebama pričuve za pomoć u nuždi, za zajednički proračun jedva veći od onog koji je Komisija u svibnju 2020. predložila samo za Fond. Podrazumijeva se da će se upravljanje novom pričuvom morati pomno pratiti kako bi se utvrdilo jesu li predviđeni iznos i raspodjela sredstava između Fonda solidarnosti EU-a i pričuve za pomoć u nuždi primjereni. U suprotnom će se morati razmotriti novi ključ raspodjele i/ili povećanje dodijeljenih financijskih sredstava.

14.7.2020

MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNE

upućeno Odboru za regionalni razvoj

o pregledu Fonda solidarnosti Europske unije
(2020/2087(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Karlo Ressler

PRIJEDLOZI

Odbor za proračune poziva Odbor za regionalni razvoj da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. pozdravlja nedavno proširenje tematskog područja primjene Fonda solidarnosti Europske unije (EUSF) s obzirom na aktualnu pandemiju bolesti COVID-19 kojim su obuhvaćene hitne situacije velikih razmjera povezane s javnim zdravljem radi podupiranja država članica u pružanju pomoći pogođenom stanovništvu, uključujući medicinsku pomoć;
2. naglašava da je od reforme 2014. ubrzana isplata pomoći i traži da Komisija dodatno ubrza isplate, pruži tehničku pomoć nacionalnim tijelima u pogledu postupka podnošenja zahtjeva i da se pobrine za to da ocjena zahtjeva bude pravovremena; snažno podupire nedavnu reformu sustava isplate predujmova kojom se razina predujmova povećava s 10 % na 25 % očekivanog doprinosa te s najviše 30 milijuna EUR na 100 milijuna EUR; ističe da se to pokazalo korisnim u pogledu učinkovitosti Fonda, posebno u regijama i općinama s ograničenim alternativnim izvorima financiranja; međutim, postavlja pitanje uklanjaju li se tom reformom sve prepreke zbog kojih države članice trenutačno ne traže isplatu predujmova, s obzirom na nizak broj zahtjeva; traži od Komisije da razmotri na koje načine dodatno istaknuti tu mogućnost, u okviru dijaloga s tijelima država članica; potiče Komisiju da što prije isplati predujmove za zahtjeve u vezi s bolešću COVID-19;
3. priznaje da je u pogledu klimatskih promjena prvenstveno potreban preventivan pristup politici u skladu s Pariškim sporazumom i zelenim planom te da EUSF nije instrument za brze intervencije u slučaju katastrofa; međutim, postavlja pitanje je li fond primjereno prilagođen za suočavanje s budućim posljedicama klimatskih promjena, posebno u slučaju otoka i obalnih regija koji su posebno u opasnosti od prirodnih katastrofa;
4. pozdravlja prijedlog Komisije od 27. svibnja 2020. da se maksimalna godišnja sredstva EUSF-a u okviru sljedećeg dugoročnog proračuna povećaju na 1 milijardu EUR (u cijenama iz 2018.), što je stajalište Parlamenta od samog početka; međutim, postavlja pitanje hoće li ta sredstva biti dostatna za pokrivanje svih prihvatljivih zahtjeva u narednim godinama, uzimajući u obzir prošireno područje primjene Fonda i brzi razvoj klimatskih promjena, zbog kojeg su prirodne katastrofe sve češće, snažnije i

nepredvidljivije;

5. traži da Komisija predloži reviziju Uredbe, koja bi trebala stupiti na snagu što je prije moguće u sljedećem višegodišnjem financijskom okviru (VFO), kako bi se pojednostavio i ubrzao postupak podnošenja zahtjeva za države članice, razina predujmova povećala na 33 %, ubrzala konačna isplata, u potpunosti integriralo načelo „ponovne izgradnje boljeg” iz članka 3. Uredbe o EUSF-u te uključila otočna i obalna dimenzija radi uzimanja u obzir dimenzije prilagodbe klimatskim promjenama na tim područjima koja su posebno u opasnosti;
6. ističe da korištenje sredstava iz EUSF-a potiče učenje o politikama u nacionalnim i lokalnim tijelima, što ih je navelo da procijene svoje šire mjere upravljanja rizikom od katastrofa; traži od Komisije da uspostavi i vodi mrežu koordinatora EUSF-a iz država članica u cilju razmjene dobrih praksi i praktičnih savjeta o podnošenju zahtjeva;
7. ističe znatne potencijalne sinergije između EUSF-a i drugih fondova i politika Unije; traži da se te sinergije u potpunosti iskoriste;
8. traži od Komisije da, u skladu s Pariškim sporazumom i zelenim planom, osigura otpornija i klimatski prihvatljivija ulaganja i projekte obnove te da nadogradi infrastrukturu prelaskom na novije i sveobuhvatnije standarde, a ne da samo ponavlja uvjete koji su postojali prije pojave događaja;
9. preporučuje proširenje prihvatljivosti u okviru Fonda na potencijalne zemlje kandidatkinje kao još jedan znak solidarnosti s trećim zemljama na putu prema pristupanju EU-u;
10. žali zbog toga što prema rezultatima anketa Eurobarometra tek 15 % građana EU-a u potpunosti razumije kako se Fond koristi na razini svake države članice; ponavlja da je važno priopćavati javnosti vidljive koristi koje proizlaze iz EUSF-a; poziva odgovarajuća regionalna i lokalna tijela da provedu komunikacijske strategije kako bi građanima jasno ukazala na pomoć koja se pruža u okviru EUSF-a; poziva Komisiju da pojača svoje komunikacijske napore za poboljšanje javne svijesti o intervencijama koje se financiraju sredstvima iz EUSF-a i da u okviru buduće revizije Uredbe procijeni mogućnost nametanja obveze državi korisnici da obavještava o financijskoj potpori EU-a za provedene operacije;
11. naglašava da bi dodjela, upravljanje i implementacija bespovratnih sredstava iz EUSF-a trebala biti što je moguće transparentnija te da se ta sredstva trebaju koristiti u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja.

INFORMACIJE O USVAJANJU U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	14.7.2020.
Rezultat konačnog glasovanja	+: 37 -: 1 0: 2
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Rasmus Andresen, Clotilde Armand, Robert Biedroń, Anna Bonfrisco, Olivier Chastel, Lefteris Christoforou, David Cormand, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Valentino Grant, Elisabetta Gualmini, Francisco Guerreiro, Valérie Hayer, Eero Heinäluoma, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Moritz Körner, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, Ioannis Lagos, Hélène Laporte, Pierre Larrourou, Janusz Lewandowski, Margarida Marques, Silvia Modig, Siegfried Mureșan, Victor Negrescu, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Dimitrios Papadimoulis, Karlo Ressler, Bogdan Rzońca, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds, Nils Ušakovs, Johan Van Overtveldt, Rainer Wieland, Angelika Winzig
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Henrike Hahn

POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

37	+
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Janusz Lewandowski, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Karlo Ressler, Rainer Wieland, Angelika Winzig
S&D	Robert Biedroń, Paolo De Castro, Eider Gardiazabal Rubial, Elisabetta Gualmini, Eero Heinäluoma, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Victor Negrescu, Nils Ušakovs
Renew	Clotilde Armand, Olivier Chastel, Valérie Hayer, Moritz Körner, Nicolae Ştefănuţă, Nils Torvalds
ID	Anna Bonfrisco, Valentino Grant, Hélène Laporte
Verts/ALE	Rasmus Andresen, David Cormand, Francisco Guerreiro, Henrike Hahn
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca
GUE/NGL	Silvia Modig, Dimitrios Papadimoulis

1	-
NI	Ioannis Lagos

2	0
ID	Joachim Kuhs
ECR	Johan Van Overtveldt

Korišteni znakovi:

+ : za

- : protiv

0 : abstention

INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	16.3.2021
Rezultat konačnog glasovanja	+: 37 -: 0 0: 2
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	François Alfonsi, Mathilde Androuët, Pascal Arimont, Adrian-Dragoş Benea, Tom Berendsen, Erik Bergkvist, Stéphane Bijoux, Franc Bogovič, Vlad-Marius Botoş, Rosanna Conte, Andrea Cozzolino, Corina Creţu, Rosa D'Amato, Christian Doleschal, Francesca Donato, Raffaele Fitto, Chiara Gemma, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Ondřej Knotek, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Martina Michels, Anđelika Anna Możdżanowska, Niklas Nienaaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Caroline Roose, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Yana Toom, Monika Vana
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Daniel Buda, Isabel Carvalhais

POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U NADLEŽNOM ODBORU

37	+
ECR	Raffaele Fitto, Anđelika Anna Mozdżanowska
ID	Rosanna Conte, Francesca Donato, Alessandro Panza
NI	Chiara Gemma
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Franc Bogovič, Daniel Buda, Christian Doleschal, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Andrey Novakov
Renew	Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoş, Ondřej Knotek, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Yana Toom
S&D	Adrian-Dragoş Benea, Erik Bergkvist, Isabel Carvalhais, Andrea Cozzolino, Corina Creţu, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova
The Left	Martina Michels, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Niklas Nienaaß, Caroline Roose, Monika Vana

0	-

2	0
ID	Mathilde Androuët, André Rougé

Korišteni znakovi:

+ : za

- : protiv

0 : abstention